

Denna bild är fotograferad på Inlandsbanan strax utanför Storuman. Närmare bestämt på järnvägsavsnittet mellan Röbbroskolan och gamla Sorselevägen vid industriområdet. Året är 1927 eller 1928. Det är Jonas Fanbergs rallarlag som ställt upp för fotografen. Jonas Fanberg står som andre man från höger.

Detta är ett fotografi från anläggningen av Malmbanan. Fotot är daterat 1899.

Rallarna lever i sina visor

En berättelse om Rallarepoken 1850 – 1937

Järnvägsutbyggnaden var banbrytande bildligt talat för industrialismens och landsbygdens utveckling och den direkta orsaken till att vi är här idag

Bo Krister Karlsson Vissångare/Skådespelare
www.jagduger.com

Slut på Rallarkåren

Visan är skriven av J.E Fanberg och är en av de få "efter rallartiden-visor" som är skriven av en rallare.

Det gick ju annars en tid en sorts inflation i romantiska böcker, artiklar och visor om mannen i slokhatt och storväst. Den här visan är en rallares sorgsna farväl till en epok som innehåller många monument över arbetsrens uthållighet

Snart är den blott ett minne den gamla rallarkår,
som banor byggt i landet i snart etthundra år.
Genom stad över land, där en järnväg drages fram,
från Ystad ner i Skåne till Torneälvens strand.

Vi jämnat många kullar, vi fyllt så mången dal,
fast fort vi kärran rullat, var lönen ofta skral.
Uti bergschakt och tunnlar i hårdaste granit,
där dånar skotten ständigt av Nobels dynamit.

Vi sjöng vår rallarvisa i takt med släggans slag,
den tiden vill jag prisa, då var det friska tag.
Och ur minnenas värld händer ännu mången gång,
att mången gammal rallare drar opp en rallarsång.

Var lördagskväll så gärna vi ställde till med dans,
då kom var bygde-tärna, så många som det fanns.
Mången fru minns nog ännu, hur hon, som flicka ung och varm,
i valsens virvlar fördes av kraftig rallararm.

När vi byggt banor färdiga tills bygden toge slut,
till Norrlands öde trakter vi sen fick draga ut.
Genom lapparnas land skulle järnväg dragas fram
allt opp till Gällivare till midnattssolens land.

Nu är den blott ett minne, den gamla rallarkår.
Nu sist på Inlandsbanan vi knogat tretti år.
Den blev färdig just nu nittonhundra-trettiosju,
en skål för gamla rallare och varje rallarfru.

Inlandsbanans paradmarsch

Melodi: Nordmalingslåten

Här ni ser en munter skara
över land och rike fara, Trall - - - -
De ä pojkar som vill leva
glada livet i var skreva, Trall - - - - lej.
Än vi gå i ödemarker,
än i stora, fina parker.
Tåga fram med såg och bila
genom skogarna sjumila
längs med älvar, sjöastränder,
genom Sveriges sköna länder, Trall - - - - lej.

Över ängar, genom lunder
kommer frustande vidunder. Trall - - - -
Tar oss med hjul som rullar
mellan berg och branta kullar. Trall - - - - lej.
Så blir färdig våran bana,
förrän någon de kan ana.
Varje tös med gråt i halsen
svänger om i sista valsen.
Aldrig nånsin så hon svävar
som i starka rallarnävar. Trall - - - - lej.